

Arrest

nr. 45 369 van 24 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 15 april 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PIROTTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 februari 2010 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 11 februari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 26 maart 2010.

1.3. Op 6 april 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 6 april 2010 aangetekend verzonden.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner uit Skopje, Macedonië. U heeft de Macedonische nationaliteit. U bent een taxi-chauffeur. Uw kinderen werden onderweg naar en op school gepest en geslagen door Albanese en Macedonische kinderen en hun ouders. Soms verhinderden leerlingen dat uw kinderen de bus konden nemen, waardoor ze te voet naar school moesten. Aangezien uw kinderen dan te laat op school aankwamen mochten ze van de leraar niet meer de klas binnen. U kaartte deze problemen aan bij de schooldirectie die u zei de problemen te zullen aanpakken. Soms sprak u samen met enkele andere Roma-ouders de leraars aan, waardoor uw kinderen tijdelijk met rust werden gelaten. U diende eveneens meermaals klacht in bij de lokale politie die u zei de zaak te zullen bekijken en met de directie te zullen spreken. Verder gebeurde het geregeld dat uw Albanese klanten weigerden te betalen voor hun taxi-rit. Wanneer u uw klanten het geld vroeg, werd u soms geslagen. Op straat werd u soms beledigd door Albanezen en Macedoniërs. Tot slot verklaarde u dat uw vrouw enkele cystes in haar borst heeft. Ze ging hiervoor naar de dokter waar ze de eerste twee keer naar huis werd gestuurd met de boodschap een volgende keer terug te komen want er werden geen consultaties meer gehouden die dag. Uiteindelijk kon uw vrouw een echografie laten maken van haar borst en ging ze naar een arts die met haar de resultaten besprak. U weet niet wat de arts uw vrouw heeft verteld. Uiteindelijk verliet u samen met uw vrouw Sulejmanova Anita, uw twee minderjarige kinderen en uw schoonzus Alita Alisa en haar gezin (O.V. 6.569.287) eind januari 2010 Macedonië, richting België waar u op 1 februari 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Macedonisch paspoort en dat van uw gezin.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan geven. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken.

Wat betreft de problemen die uw kinderen kenden onderweg naar en op school dient vooreerst gewezen te worden op het feit dat deze problemen door het schoolpersoneel ook werden aangepakt. Zo verklaarde u dat nadat u met het schoolpersoneel de problemen had besproken, uw kinderen gedurende een tijd geen moeilijkheden meer ondervonden (CGVS, p.5). Aangezien u meende dat de schooldirectie toch geen afdoende oplossing voorzag, deed u meermaals aangifte bij de politie. De politie zei u met de directie te zullen praten, wat volgens u niet gebeurd is. U vermoedt dit echter enkel op basis van het feit dat u, noch uw kinderen de politie ooit op school hebben gezien (CGVS, p.9). Wat betreft uw aangiftes bij de politie dient bovendien gewezen te worden op een tegenstrijdigheid in uw verklaringen en die van uw vrouw. Zo beweerde u meermaals per maand aangifte te hebben gedaan bij de politie van deze problemen. De laatste maanden voor uw komst naar België, zou u zelfs vier à vijf keer per maand naar de politie zijn gegaan (CGVS, p.8-9). Uw vrouw stelde echter dat u twee à drie keer naar de politie bent gegaan en dat u nadien de moed verloor om verdere aangiftes te doen (CGVS, vrouw, p.6). Tot slot verklaarde u documenten te hebben ter staving van uw aangiftes bij de politie (CGVS, p.9). Tot op heden heeft u nagelaten deze over te maken.

De problemen die u kende met uw Albanese klanten die weigerden hun taxi-rit te betalen zou u nooit aangegeven hebben omdat u de vrede wou bewaren (CGVS, p.10). Dergelijke verklaring is niet afdoende. Het is immers de bedoeling van het indienen van een klacht om een eventuele arrestatie, vervolging en bestraffing van uw belagers te bekomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Aansluitend blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde

community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Wat de algemene situatie van de Roma in Macedonië betreft dient vastgesteld te worden dat Roma in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Macedonië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenaangelegenheden. Bovendien is Macedonië het enige land ter wereld met een Roma minister en met een groot aantal Roma ambtenaren op hoge overheidsposities. De autoriteiten in Macedonië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Macedonische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Dit project heeft algemeen gesproken een positieve invloed op de situatie van de Macedonische Roma. Zo werd in het kader van deze "Decade of Roma Inclusion" door het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid een Departement voor de Implementatie van de 'Roma Decade and Strategy' opgericht. Dit departement coördineert alle activiteiten die door de bevoegde overheidsorganen die betrokken zijn bij de realisatie van de Strategy worden ondernomen. De Macedonische overheid wordt bij de uitvoering van haar actieplannen ook bijgestaan door organisaties als de OSCE Spillover Mission to Skopje. De OSCE doneerde in dit verband bijvoorbeeld in 2008 het kantoomateriaal dat het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid nodig had om het voornoemde departement in werking te kunnen stellen. Tevens opende het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid, in samenwerking met Roma ngo's, informatiecentra in de die steden waar een aanzienlijke Roma-gemeenschap leeft zodat op deze manier de prioriteiten die in de actieplannen zijn opgenomen beter gerealiseerd kunnen worden. In het zog van de Decade of Roma Inclusion werd bijvoorbeeld in 2009 ook een overheidsproject opgestart om het onderwijs voor Roma-kinderen toegankelijker te maken. Zo heeft de Macedonische overheid stappen ondernomen om met de publieke scholen en met instellingen van hoger onderwijs en staatsuniversiteiten samen te werken om de toegang voor Roma-leerlingen en -studenten te vergemakkelijken. Ook werd in Shuto Orizari een middelbare school opgericht voor Roma-kinderen.

Tevens neemt de Macedonische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion maatregelen om de toegang van Roma tot de gezondheidszorg te bevorderen. Zo organiseerde het Ministerie voor Gezondheid, in samenwerking met publieke gezondheidsinstellingen en ter uitvoering van haar programma "Gezondheid voor Iedereen", mobiele medische centra in gebieden waar vooral Roma wonen. Roma-patiënten kunnen bij deze mobiele centra terecht voor een medisch onderzoek.

Bovenstaande maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma, in Macedonië. Tot slot kan

nog worden toegevoegd dat er in Macedonië talloze ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. De algemene situatie voor de Roma in Macedonië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft de gezondheidsproblemen van uw vrouw dient vastgesteld te worden dat, na twee à drie keer naar huis te zijn gestuurd omdat de consultaties waren afgelopen, uw vrouw uiteindelijk wel een echografie kon laten nemen en nadien de resultaten met een arts bespraken. Uw vrouw beweerde dat haar werd verteld dat de cystes niet gevaarlijk waren en dat ze ofwel zwanger moest worden ofwel koolbladeren op haar borst diende te leggen. Hoewel uw vrouw de voorgestelde behandeling in vraag stelde, is ze niet naar een andere arts gegaan voor een tweede opinie omdat haar behandelende arts had verteld dat er toch niets aan gedaan kon worden (CGVS, vrouw, p. 3-4). Gezondheidsproblemen op zich houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten tot de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

In het kader van de asielaanvraag van uw schoonzus Alita Alisa werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

Uw Macedonisch paspoort en die van uw gezin zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen daar zij enkel jullie identiteit betreffen, welke niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeunerin, afkomstig uit Miladinovci, Macedonië. U bezit de Macedonische nationaliteit. Uw kinderen werden onderweg naar en op school door Albanese en Macedonische kinderen en hun ouders gepest en geslagen. Soms weigerden leerlingen uw kinderen de toegang tot de schoolbus. U besprak deze problemen met de schooldirectie die zei de problemen te zullen oplossen. Uw man heeft de problemen twee à drie keer aangegeven bij de politie, maar aangezien hij geen gehoor vond verloor hij de moed om nog verdere aangiftes te doen. Verder werd uw man enkele keren geslagen door Albanese of Macedonische klanten die hun taxi-rit niet wilden betalen. Verder werd u op straat soms beledigd. Tot slot verklaarde u enkele cystes in uw borst te hebben. U ging hiervoor naar een gynaecoloog die u zei dat de cystes zouden weggaan indien u zwanger werd. U liet een echografie maken van uw borst en de arts zei u dat de cystes niet zouden weggaan bij een zwangerschap. U keerde terug naar uw gynaecoloog die u zei dat de cystes niet gevaarlijk waren en dat u koolbladeren op uw borsten diende te leggen. Uiteindelijk verliet u samen met uw man Sulejmanov Kjamuran, uw twee minderjarige kinderen en uw zus Alita Alisa eind januari 2010 Macedonië, richting België waar u op 1 februari 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Macedonisch paspoort.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw man Sulejmanov Kjamuran. In het kader van de asielaanvraag van uw man werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan geven. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken.

Wat betreft de problemen die uw kinderen kenden onderweg naar en op school dient vooreerst gewezen te worden op het feit dat deze problemen door het schoolpersoneel ook werden aangepakt. Zo verklaarde u dat nadat u met het schoolpersoneel de problemen had besproken, uw kinderen gedurende een tijd geen moeilijkheden meer ondervonden (CGVS, p.5). Aangezien u meende dat de schooldirectie toch geen afdoende oplossing voorzag, deed u meermaals aangifte bij de politie. De politie zei u met de directie te zullen praten, wat volgens u niet gebeurd is. U vermoedt dit echter enkel op basis van het feit dat u, noch uw kinderen de politie ooit op school hebben gezien (CGVS, p.9). Wat betreft uw aangiftes bij de politie dient bovendien gewezen te worden op een tegenstrijdigheid in uw

verklaringen en die van uw vrouw. Zo beweerde u meermaals per maand aangifte te hebben gedaan bij de politie van deze problemen. De laatste maanden voor uw komst naar België, zou u zelfs vier à vijf keer per maand naar de politie zijn gegaan (CGVS, p.8-9). Uw vrouw stelde echter dat u twee à drie keer naar de politie bent gegaan en dat u nadien de moed verloor om verdere aangiftes te doen (CGVS, vrouw, p.6). Tot slot verklaarde u documenten te hebben ter staving van uw aangiftes bij de politie (CGVS, p.9). Tot op heden heeft u nagelaten deze over te maken.

De problemen die u kende met uw Albanese klanten die weigerden hun taxi-rit te betalen zou u nooit aangegeven hebben omdat u de vrede wou bewaren (CGVS, p.10). Dergelijke verklaring is niet afdoende. Het is immers de bedoeling van het indienen van een klacht om een eventuele arrestatie, vervolging en bestraffing van uw belagers te bekomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Aansluitend blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Wat de algemene situatie van de Roma in Macedonië betreft dient vastgesteld te worden dat Roma in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Macedonië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenaangelegenheden. Bovendien is Macedonië het enige land ter wereld met een Roma minister en met een groot aantal Roma ambtenaren op hoge overheidsposities. De autoriteiten in Macedonië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-

gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Macedonische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Dit project heeft algemeen gesproken een positieve invloed op de situatie van de Macedonische Roma. Zo werd in het kader van deze "Decade of Roma Inclusion" door het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid een Departement voor de Implementatie van de 'Roma Decade and Strategy' opgericht. Dit departement coördineert alle activiteiten die door de bevoegde overheidsorganen die betrokken zijn bij de realisatie van de Strategy worden ondernomen. De Macedonische overheid wordt bij de uitvoering van haar actieplannen ook bijgestaan door organisaties als de OSCE Spillover Mission to Skopje. De OSCE doneerde in dit verband bijvoorbeeld in 2008 het kantoomateriaal dat het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid nodig had om het voornoemde departement in werking te kunnen stellen. Tevens opende het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid, in samenwerking met Roma ngo's, informatiecentra in de die steden waar een aanzienlijke Roma-gemeenschap leeft zodat op deze manier de prioriteiten die in de actieplannen zijn opgenomen beter gerealiseerd kunnen worden. In het zog van de Decade of Roma Inclusion werd bijvoorbeeld in 2009 ook een overheidsproject opgestart om het onderwijs voor Roma-kinderen toegankelijker te maken. Zo heeft de Macedonische overheid stappen ondernomen om met de publieke scholen en met instellingen van hoger onderwijs en staatsuniversiteiten samen te werken om de toegang voor Roma-leerlingen en -studenten te vergemakkelijken. Ook werd in Shuto Orizari een middelbare school opgericht voor Roma-kinderen.

Tevens neemt de Macedonische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion maatregelen om de toegang van Roma tot de gezondheidszorg te bevorderen. Zo organiseerde het Ministerie voor Gezondheid, in samenwerking met publieke gezondheidsinstellingen en ter uitvoering van haar programma "Gezondheid voor Iedereen", mobiele medische centra in gebieden waar vooral Roma wonen. Roma-patiënten kunnen bij deze mobiele centra terecht voor een medisch onderzoek.

Bovenstaande maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma, in Macedonië. Tot slot kan nog worden toegevoegd dat er in Macedonië talloze ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. De algemene situatie voor de Roma in Macedonië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Wat betreft de gezondheidsproblemen van uw vrouw dient vastgesteld te worden dat, na twee à drie keer naar huis te zijn gestuurd omdat de consultaties waren afgelopen, uw vrouw uiteindelijk wel een echografie kon laten nemen en nadien de resultaten met een arts bespraken. Uw vrouw beweerde dat haar werd verteld dat de cystes niet gevaarlijk waren en dat ze ofwel zwanger moest worden ofwel koolbladeren op haar borst diende te leggen. Hoewel uw vrouw de voorgestelde behandeling in vraag stelde, is ze niet naar een andere arts gegaan voor een tweede opinie omdat haar behandelende arts had verteld dat er toch niets aan gedaan kon worden (CGVS, vrouw, p. 3-4). Gezondheidsproblemen op zich houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten tot de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

In het kader van de asielaanvraag van uw schoonzus Alita Alisa werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw paspoort is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Dit betreft immers enkel uw identiteit, welke niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, en de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), ondernemen verzoekers een poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen en te verklaren.

2.2. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissingen zouden zijn genomen op grond van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, zodat niet valt in te zien hoe dit artikel zou zijn geschonden.

2.3. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (R.v.St., nr. 167.477, 5 februari 2007; R.v.St., nr. 1.64.298, 31 oktober 2006; R.v.St., nr. 163.358, 10 oktober 2006; R.v.St., nr. 163.357, 10 oktober 2006; R.v.St., nr. 149.149, 21 september 2005; R.v.St., nr. 149.148, 21 september 2005). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (R.v.St., nr. 169.217, 21 maart 2007). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 maart 2010 (CG nr. 1011131 en CG nr. 1011131B), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (R.v.St., nr. 133.153, 25 juni 2004).

2.4. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat, wat betreft de problemen die zijn kinderen kenden onderweg naar en op school, dient gewezen te worden op het feit dat deze problemen door het schoolpersoneel ook werden aangepakt, hij meermaals aangifte deed bij de politie die zei met de directie te zullen praten wat volgens verzoeker niet is gebeurd, wat betreft die aangiftes bij de politie bovendien dient gewezen te worden op een tegenstrijdigheid in zijn verklaringen en die van zijn echtgenote, de problemen die hij kende met Albanese klanten die weigerden hun taxirit te betalen nooit aangegeven werden omdat hij de vrede wilde bewaren, uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert, zoals uitgebreid wordt toegelicht, wat de algemene situatie van de Roma in Macedonië betreft vastgesteld dient te worden dat Roma in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede, het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zin inhouden, uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de Roma, en haar beleid gericht is op integratie van minderheden en niet op discriminatie en vervolging, zoals wordt toegelicht, de algemene situatie voor de Roma in Macedonië anno 2010 aldus op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en deze situatie evenmin van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en gezondheidsproblemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De asielaanvraag van verzoekster werd om dezelfde redenen verworpen.

2.5. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij/zij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot

een bepaalde sociale groep of zijn/haar politieke overtuiging. Het feit tot een bepaalde sociale/etnische groep te behoren, wijst er niet automatisch op dat de asielzoeker wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant. Er kan slechts sprake zijn van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag indien de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn/haar leven in het land van herkomst verder te zetten. Vervolging gaat dan wel meestal uit van de overheden van het land van herkomst, maar ook de feiten gepleegd door derden kunnen in aanmerking worden genomen indien ze bewust worden geduld door de autoriteiten of indien ze weigeren, dan wel niet bij machte zijn, afdoende bescherming te bieden.

2.6. Wat betreft de problemen die de kinderen van verzoekers zouden hebben gekend betogen zij in het verzoekschrift dat de gesprekken met de schooldirectie enkel voor een tijdelijke oplossing zorgden en het gepest en getreiter na een tijdje opnieuw begon en het een logische gedachte is dat de politie niets ondernomen heeft na hun klachten omdat de problemen aanhielden. Verzoekers besluiten dat “met andere woorden, (...) de politie (ofwel) niets (heeft) ondernomen, ofwel is de politie niet in staat om er iets aan te doen”.

De Raad stelt vast dat beide kinderen van verzoekers naar school gaan en de oudste in het zesde leerjaar les volgt. Uit de lezing van de gehoorverslagen blijkt dat zij soms niet op de bus toegelaten worden, daardoor te laat komen en dan niet meer worden toegelaten in de les door de leerkracht en getreiterd en bestookt worden door de andere kinderen en hun ouders wanneer zij te voet naar huis keren. Het pestgedrag gaat blijkens de verklaringen uit van andere kinderen en hun ouders, niet van de schooldirecteur, de buschauffeur of de leerkrachten. Deze ingeroepen laakbare handelingen vanwege andere kinderen/ouders zijn niet van dien aard dat de fundamentele mensenrechten ernstig worden aangetast. De Raad is van oordeel dat deze handelingen niet leiden tot een wezenlijke beperking van de bestaansmogelijkheden van verzoekers en hun kinderen, temeer uit niets blijkt dat zij niet zouden kunnen bogen op de bescherming van de door Macedonische overheid voorziene instellingen, zoals de ombudsman en bepaalde NGO's, indien het schoolbestuur en of de lokale politie in gebreke blijven enige actie te ondernemen.

2.7. Wat betreft de verklaringen over de klachten die werden ingediend bij de politie, stelt verzoekster dat zij nooit aanwezig was op het moment dat deze klachten werden ingediend en zij enkel een schatting kon geven van hoeveel keer haar echtgenoot naar de politie was geweest. De verwerende partij kan worden bijgetreden waar zij stelt dat verzoeksters vergoelijking voor de aangehaalde tegenstrijdigheid geenszins een verklaring voor deze tegenstrijdigheid biedt. Nu verzoeker de enige bron van informatie was voor zijn echtgenote, is het immers onbegrijpelijk dat zij naderhand verklaringen zou afleggen die dermate afwijken van deze van haar man dat ze de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder ondermijnen. Voor zover verzoekers doen gelden dat het zo is dat aan de klachten geen gevolg werd gegeven of kon gegeven worden, is de Raad van oordeel dat de hiervoor genoemde tegenstrijdigheden ertoe leiden dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat klachten zouden zijn ingediend, zeker nu hiervan geen enkel begin van bewijs wordt bijgebracht.

2.8. Zij tonen ook niet aan dat de feiten, gepleegd door andere personen of bevolkingsgroepen bewust door de autoriteiten worden geduld of dat deze niet bij machte zijn om een afdoende bescherming te bieden. Dit klemmt des te meer nu blijkt dat het zogenoemde Roma Inclusion Decade (2005-2015) project een positieve invloed had op de situatie van de Macedonische Roma. De bewering dat door de lokale politie geen gevolg werd gegeven aan de ingediende klachten omdat zij hen nooit bij de school hebben gezien en de problemen verder duurden is niet van aard om het ontbreken van nationale bescherming aan te tonen. Het is immers niet zo dat, omdat de klachten niet tot onmiddellijke resultaten leiden, de lokale politie geen actie zou hebben ondernomen. Daarenboven moet worden opgemerkt dat verzoekers niet alle mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput en evenmin aannemelijk hebben gemaakt waarom zij geen verder beroep deden op de nationale autoriteiten, de ombudsman of aanwezige NGO's.

2.9. Hetzelfde dient te worden vastgesteld omtrent verzoekers beweringen dat hij soms niet werd betaald voor een taxirit of dat hij, nadat werd aangedrongen op betaling, in mekaar werd geslagen. Verzoeker stelt immers uitdrukkelijk dat hij nooit klacht indiende tegen een klant omdat hij de vrede

wilde bewaren. Artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet verwijst, en artikel 48/5 van dezelfde wet stellen dat het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op zich niet volstaat tot de erkenning van de status van vluchteling doch eveneens de voorwaarde dient vervuld te zijn dat het land van herkomst niet de nodige bescherming kan bieden. Voormeld artikel 48/5, § 2, tweede lid bepaalt dat de bescherming in het algemeen geboden wordt wanneer in casu de staat redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging treft onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en wanneer de verzoekende partij toegang tot dergelijke bescherming heeft. Hoewel de autoriteiten dus de plicht hebben om hun burgers te beschermen, hebben zij hiertoe geen resultaatsverbintenis. Dat verzoeker een ingeboren wantrouwen heeft ten aanzien van de politie en dat dit gevoel ingegeven is doordat de politie zijn zaak niet serieus neemt en er toch geen moeite zal insteken waardoor dit toch verloren tijd en energie is wijzigt niets aan de vaststelling dat verzoeker nooit of te nimmer aangifte heeft gedaan bij de politiediensten en er derhalve door deze diensten geen maatregelen konden getroffen worden. Daarenboven wordt de informatie toegevoegd aan het administratief dossier met betrekking tot de werking van de politie in Macedonië anno 2010 niet weerlegt door verzoekers voorgehouden subjectieve angst. Verzoekers gaan eraan voorbij dat een subjectieve vrees voor vervolging in hun hoofde niet volstaat maar dat deze subjectieve vrees daarenboven, objectief gezien, moet gerechtvaardigd zijn.

2.10. Waar verzoekers, onder verwijzing naar een *'UK Home Office Country of Origin Key Documents report'* van 2009 en de *'Commission staff working document – the former Yugoslav republic of Macedonia 2008 Progress Report'*, stellen dat een maatschappelijke discriminatie tegen etnische minderheden, en meer bepaald tegen Roma's, blijft bestaan, ongeveer 37% van de kinderen niet naar de middelbare school gaat en 90% niet naar de lagere school, deze cijfers nog hoger liggen voor Roma's, hetgeen zorgt voor een achtergestelde achtergrond, voor jeugddelinquentie, enzovoort, en in verschillende gemixte scholen ernstige conflicten bestaan met geweld tussen de studenten van verschillende etnische achtergronden, wijst de Raad erop dat uit niets blijkt dat verzoekers ooit geïnterviewd werden door de politiediensten, zij niet aantonen niet te kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten, de kinderen van verzoekers wel degelijk school lopen, zij als gezin in een eigen woning woonden, verzoeker een taxibedrijf opstartte met een eigen taxi en zij geen financiële moeilijkheden kenden. De eigen leefwereld door verzoekers beschreven naar aanleiding van hun interview bij het Commissariaat-generaal wijst er derhalve niet op dat zij in een precarie, achtergestelde, onveilige en discriminatoire situatie dienden te overleven. De Raad benadrukt dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. De Raad herhaalt dat de vrees van verzoekers gegrond moet zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hen aanwezig moet zijn, maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

2.11. Dat de kinderen van verzoeker lak hebben aan een "Roma Decade Strategy" wanneer zij met modder worden bekogeld, zij ook niet geholpen worden door een "organisatie als OSCE Spillover Mission to Skopje" als zij hardhandig door andere kinderen worden neergeduwd, deze kinderen er niets aan hebben dat er een "Roma minister is" wanneer zij maar liefst drie kilometer naar school moeten wandelen, zij ook niet geholpen werden door een "NGO" toen zij voor de klasdeur stonden en niet binnen mochten van de leraar omdat zij te laat aankwamen, deze kinderen ook niet werden geholpen door een "Wet op de Bescherming en de bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden", deze kinderen niet geholpen zijn omdat "de Macedonische overheden in toenemende mate de discriminatie tegen de Roma gemeenschap erkent en concrete oplossingen tracht te vinden voor dit complex probleem, zoals verzoekers het stellen in het verzoekschrift, wijzigt niets aan hetgeen vooraf gaat vermits verzoekers zelf de initiatieven opsommen die er in Macedonië zijn genomen, en waarvan zij gebruik kunnen maken, teneinde paal en perk te stellen aan de achterstand en discriminatie van etnische minderheden, waaronder de Roma.

2.12. Tot slot wijst de Raad erop dat de asielaanvraag van verzoekers niet enkel is afgewezen omwille van incoherente verklaringen doch wel in hoofdzaak omdat de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten niet van dien aard zijn dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet enerzijds en omdat zij niet aantonen geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Macedonische autoriteiten anderzijds.

2.13. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de medische problematiek van verzoekster niet weerleggen.

2.14. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissingen toegelichte vaststellingen dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissingen worden beaamd en geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS